

Praha, 13. prosince 1972

Milí přátelé,

dostali jsme Vaše oznámení trochu pozdě, a tak trochu pozdě přicházíme i se svým blahopřáním. Pro příště raději pište všechno na Hedu, protože mně ještě stále zadržují poštu a dostávám ji se zpožděním někdy kratším, jindy delším.

Upřímně Vám přejeme mnoho dobrého do příštího, společného už života.

To ovšem mnoho neříká, že? Co je v životě skutečně dobré? Lidé si často navzájem přejí: mějte se, jak chcete. Ale je opravdu dobré, když se máme, jak chceme? Když se všechno daří podle našich představ? Víme velmi dobře, že to zdaleka není vždycky dobré. To by musely být dobré už naše představy. Ale můžeme si vůbec představit to dobré, co nás čeká? Obvykle to je tak, že když si člověk něco plánuje, tak to nejlepší na tom pak je právě to, co si nenaplánoval – ba co vůbec napláňovat nelze. A tak my Vám oběma přejeme právě to dobré, to nejlepší, co si ani sami nemůžete napláňovat, co Vám ani nikdo jiný nemůže napláňovat, ba co si předem ani nelze představit. Přejeme Vám to vskutku dobré, které vstoupí do Vašeho života nad plán. Jen takové dobré může způsobit v životě změnu opravdu k lepšímu, změnu k dobrému. Takovou změnu nelze vydupat, nelze na ni políčit a uchvátit ji, ale je nutno na ni čekat. A tak ještě vedle toho vskutku dobrého Vám přejeme chuť na [to] vskutku dobré čekat, očekávat s nadějí, že přijde – i když nevíte kdy a kde, i když nevíte, jak bude vypadat. A do třetice Vám přejeme, aby tato Vaše naděje nebyla soukromá, pro každého zvlášť, ale aby to byla Vaše společná naděje. Dokud se budete společně dívat s důvěrou na budoucnost, dokud ve Vaší budoucnosti bude vždycky místo pro druhého z Vás, dotud budete žít dobrý život – i když přijdou těžkosti, prohry, bolesti... Nesnáze a utrpení dovedou vládnout v přítomnosti, dovedou přítomnost někdy docela ovládnout – ale člověk nežije nikdy jen v okamžiku, jen v přítomnosti. Každý člověk vtahuje do své přítomnosti minulost i budoucnost.

Ale k minulosti se obrací zády, aby čelem a tváří mířil do budoucnosti. Dobrý život není takový, který je zbaven všech těžkostí, ale takový, který přes každou těžkost dovede zůstat otevřen směrem k budoucnosti. Ta otevřenost do budoucnosti, to je právě naděje. Přejeme Vám velkou naději.

Vaši Láďa + Heda